

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB30 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB30 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb30-txt-shoot-n36.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB30:36

#

Trøst hos Andre.

Den Christne kan naturligviis ikke, sandt, trøstes af nogen Anden end En, der selv er lige saa anstrenget i Lidelse eller vel endog mere.

Sagen er ganske simpel. Dersom Lidelse stod i et tilfældigt Forhold til det høiere Liv, saa En, førende et høiere Liv, forskaanedes for Lidelser, en Anden forsøgtes i dem – saaledes fremstille Sophisterne det, fE den høisalige Løgner Biskop M – ja, saa var der jo Mening [i] at den Xstne lod sig trøste af en lykkelig Mand, der har det godt og er kisteglad ved Livet.

Men Forholdet er dette: at have det godt i denne Verden, at være uden Lidelse, saadan glad og fornøiet, naaes ganske simplement ved – Ubetydelighed, ved at have undgaaet ethvert Forhold til Aand.

Men at trøstes af en Saadan er jo christeligt Nonsens; saa kunde den Xstne ogsaa lade sig trøste af en Ko, der har det godt. At trøstes paa den Maade vilde være i Retning af at lade det høiere Liv gaae ud – men det var jo det Sørgeligste af Alt.

Altsaa har den Christne kun Trøst paa disse tvende Maader: enten ved selv at trøste andre Lidende, eller hvis der muligen skulde leve en i samme eller endog større Lidelse Anstrenget, i hvem det Aandelige er saa meget stærkere at han kan trøste, naturligviis trøste ikke i Retning af at blive Ko, men i Retning af at blive Aand.